

90 pCt., er nødte til at blive Købere af Korn for at klare sig gennem Krisetiden uden at lide Tab ved en Standsning af Driften, har de maattet købe Kornet til de høje Priser af den danske Gods-ejerstand og det store Landbrug og derved været med til i samme Forhold at skrue Prisen op for den Afgift, som de senere skal betale. Det er efter min Mening et uretfærdigt Forhold, for naar en Afgift som Arvefæsteafgiften svares efter Kapitelstaksten, er det et Udtryk for, at det skal være en Konjunkturafgift, der svarer til det Aars Konjunkturer, som Afgiften andrager, og det er det modsatte, der sker under de ekstraordinære Forhold, der her er skabte.

Jeg kan i denne Forbindelse ikke undlade at gøre opmærksom paa, at det ikke er noget nyt i den danske Lovgivning, at man værner den danske Bondestand mod Overgreb ikke alene fra den danske Godsejerstand, men ogsaa fra Kapitalmagten. Jeg skal i den Henseende henvise til Lovforanstaltninger angaaende Fæstetvang og den Slags Ting, der har sikret den danske Bondestand at drive den danske Bondejord. Tillige skal jeg henvise til, at man har givet Bestemmelser, der sikrer den danske Bondestand og andre mod, at Kapitalmagten udbytter den producerende Del af Befolkningen i alt for stærk Grad ved en Prioritetsrente. Jeg skal angaaende dette henvise til, at ved den sidste Revision af Loven om Rentebevilling af 6. April 1855 blev det bestemt, at den gamle Ordning, at ingen maa beregne sig større Rente af Prioriteter i faste Ejendomme end 4 pCt., uden at dertil skal gives særlig Bevilling, skulde fastholdes. Det er en Bestemmelse, der tager Sigte dels paa at værne den enkelte og dels paa at værne Statens Skatteinteresser i de faste Ejendomme. Under en Situation som den nuværende vil en stor Del Prioritetshavere indenfor det danske Folk kunne beregne sig en Rente af den Første-Prioritet, de har indestaaende i Ejendomme, som er uforholdsmæssig stor, og beregne sig Indtægter, som falder dobbelt først paa Grund af de glimrende Konjunkturer for det store Landbrug og dernæst paa Grund af de endnu mere glimrende Konjunkturer for dem som

Prioritetshavere. Jeg synes, at dette berettiger Lovgivningsmagten til at have sin Opmærksomhed henvendt paa disse Forhold. Jeg kan derfor ikke undlade at rette en Henstilling til den højtærede Landbrugsminister og dette høje Ting om, at hvis man ved Lov kunde finde en Løsning, som muliggjorde en Fastsættelse af Kapitelstaksten for det ekstraordinære Aar, hvori vi lever, som var i Overensstemmelse med de Forudsætninger, som disse Bestemmelser blev givet under, en Fastsættelse, som skabte en Værdimaaler, der var Udtryk for den Varepris, som svarer til Afgiftens Art, Natur og Oprindelse, vilde man derved være i Stand til at bøde paa det uretfærdige Forhold, der er skabt ved den nuværende Situation. Efter min Mening vilde man da kunne finde et retfærdigt Grundlag, hvorved man blev i Stand til at gøre Ret og Skel til alle Sider. Jeg kunde tænke mig, at man brugte den Fremgangsmaade for at finde vedkommende Vares virkelige Værdi, at man gik bort fra at nøjes med Indberetningerne fra de 4 Maaneder, hvori Forholdene har været ekstraordinære og urimelige, og lagde Børsnoteringen for vedkommende Vare for hele Aaret til Grund for Ansættelsen af vedkommende Vares Værdi paa Fastsættelsens Tidspunkt. Jeg tror, at man derved kunde naa til en Løsning, som pegede i den rigtige Retning, naar man ikke vil gaa med til Fastsættelsen af Maksimalpriser og den Slags Ting.

Stilling: Inden jeg gaar over til de Emner, jeg ønsker at tale om, føler jeg Trang til at bringe Generaldirektøren for Statsbanerne min varme Tak for den store Kærlighed, han har vist overfor Kalundborg-Ruten. Jeg føler det som min Pligt at komplimentere Generaldirektøren for den geniale Fremgangsmaade, han har anvendt for at gøre Ruten populær hos Befolkningen og for at bevise, at den er i højeste Grad berettiget. Jeg ved vel, at der er snævertsynede og onskabsfulde Mennesker, der mener, at Generaldirektøren har haft til Hensigt at ødelægge Ruten. Jeg har imidlertid en modsat Opfattelse. Jeg ser deri, at Generaldirektøren har behandlet Ruten med Strenghed, netop et Bevis paa den Interesse, han